

Ο ΕΡΜΗΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ, ΤΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ.

(ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ.)

ΑΡΙΘ. 296.

ΕΝ ΣΥΡΩ: ΤΗΝ 9. ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1845.

ΕΤΟΣ Ζ'.

ΕΡΜΟΥΠΟΛΙΣ.

Ή ψευδοαριστοκρατία διηρημένη, ό έντεθεν πάσχων λαός και ή συγχώνευσις: Συνέχεια.

(Ίδε τό προλαβόν φύλλον.)

Άλλ' εις τήν Έρμούπολιν, εις πόλιν μόλις πρό δλίγων έτών άνεγεγρηθεύσαν, όπου δέν ύπάρχουν σημαντικά καταστάσεις και χρέματα περισεύοντα διά να χρησιμεύσωσι προς έμφύχωσιν τής βιομηχανίας ή προς άλλην όποιανδήποτε του λαού ώφέλειαν, άλλ' εκ τών ένυπαρχόντων χρηματικών καιφιλικών όσα δέν έπασχολούνται εις τήν έμπορίαν είτε σφιγκτότατα κομποδένονται, είτε χρησιμεύουν εις τοκογλυφίαν μάλλον παρά εις άγαθοεργίαν του λαού. Όπου μόλις ένδηθη έκαστος οικογενειαρχής ν' άποκτήσιν πινυράν τινά οικίαν χρησιμεύουσαν διά κατοικίαν του μόνου· και άν ύποτεθή ότι ύπάρχουν μικροκτημασίαι τινες, είναι τοσούτον όλιγοί και φιλοχρήματοι ένταυτώ, ώστε ένεκα τών ύπερβολικών επί τών ένοικισίων έξιώσεων και άπαιτήσιών των κρυστών κεκλεισμένας, τό πλείστον μέρος του έτους, τάς συνήθως μισθουμένους οικίας των, και καταπνίγουν τούς δυστυχείς ένοίκους διά τήν πληρωμήν τών όφειλομένων εις αυτούς ένοικίων. Όπου δόλοι σκεδόν οι κάποιοι καταγεγόμενοι εις τήν έμπορίαν τήν ναυτιλίαν και τήν βιομηχανίαν μικράς σχέσεως μετά τών ισχυρών τής ημέρας έχοντες και όλιγην παρά τή έξουσία θαρύτητα, δέν είναι εις κατάστασιν να προέχωσιν ώρελίαις και προστασίαν εις τήν του λαού τάξιν. Όπου ουδεις ούτε έγχευμάτισεν, ούτε έδειπνησεν, ούτε έκοιμήθη εις τήν οικίαν του πλουτίου, ούτε, κατά τήν κοινήν προίμιαν, τόν καφές του έπιε πώποτε. Όπου, τέλος, δέν ύπάρχει ουδέ οικογενειακή αρχιτέτης, αλλά τινες μόν πρό δεκαπέντε, τινες δέ πρό δεκα και άλλοι πρό πέντε μόλις έτών έλθόντες ένταυτώ έκτοίνησαν και έπεκτεσάθησαν πολιταί εις τοιαύτην, λέγον·ν, πόλιν όπου ύπάρχει μικρά άνισότης και εις τάς καταστάσεις και εις τον τροπον του ζην, αξιούν τινες να είσαξωσι πολύ άνοικειώς άριστοκρατικών σύστημα, διότι ό άμαθής και χυδαίος λαός ένυνήθισεν άνεκαθιν να προσφέρη τυφλήν ύποταγήν εις τούς πλουσίους, τούς καταχρηστικώς λεγομένους άρχοντας· και αυτοί είναι οι αποτέλουντες τήν μερίδα τήν όποιαν ώνομάσαμεν ψευδοαριστοκρατίαν, ως στερουμένην τών προσόντων τά όποια άλλαχού έχουν οι λεγομένοι άριστοκράται.

Άν εις όλα τά μέρη του κόσμου και αυτά τά πλέον έξωγενισμένα, ό λαός διευθύνεται και πρέπει να διευθύνεται, ύπερ του συμφέροντός του, από μίαν τάξιν ανθρώπων υπερέχουσαν κατά τάς γνώσεις, τήν πείραν, τά πλούτη και τήν οικογενειακήν αρχαιότητα, εις τήν Έλλάδα όπου δέν έλαβεν ειςέτι τήν δέουσαν ήθικήν και πολιτικήν έναεροφήν, καθίσταται δικαιοτέρον και συνετώτερον άσυγκρίτω λόγω να διευθύνωνται τά κοινά πράγματα από τούς φρονιμωτέρους και τούς έμπειροτέρους, και τοιούτοι άνάμ-

φιβίλως εύρίσκονται μεταξύ τής άνωτέρας τών πολιτών τάξεως, διά τήν άναεροφήν τήν έποίησαν καθητέραν, και διά τήν πείραν και τάς γνώσεις τάς όποιάς άπέκτησαν, ως εκ τής σπουδής, τής μελέτης και πολλών και διάφόρων άλλων μέσων τά όποια στερείται ό άμαθής και χυδαίος λαός. Δέν θελωμεν λοιπόν να διαφιλονεικώσωμεν διόλου τό δικαίωμα τό όποιον άντιποιούνται οι πλούσιοι τής πόλεώς μας τό να διευθύνωσι τά κοινά πράγματα, ουδέ αξιούμεν ότι ό λαός, καιτοι κυριάρχης, πρέπει να περιφρονήσιν τήν τάξιν τών ανθρώπων αυτών, να μηδενίσιν τήν επιβρόχήν των και να διευθύνεται άφ' έαυτού. Τουτο ήθελεν ειπείν τό αυτό ως να ήθελαμεν επιθυμήσει τον όλεθρον και τήν καταστροφήν μας. Διαφιλονεικούμεν μόνον τήν περι τής άριστοκρατίας άξίωσιν άπέναντι τοιαύτης ισότητος, και μεμφομεθα τής διαγωγήν τής ψευδοαριστοκρατίας αυτής, διαρθείσης εις δύο φάσεις, εις φαιρίαν δηλαδή Χικκην και μη Χικκην, εξ ών έχουσα έκάστη επί κεφαλής της ένα ή δυο ήρωας καταπολεμεί τήν άλλην πολιτικώς, διά να καθέξη εκ μονομερείας και άποκλειστικότητος έλάκκηρον τήν δημοτικήν έξουσίαν, και προσπαθεί δι όλων τών μέσων τής διαφόρας να έλκύσιν εις έαυτήν τήν πλειοψηφίαν του κυριάρχου μόν άλλ' άμαθους λαού, όστις χωρίς να προβλέπη ότι σύρεται ως προβάτον επί σφαγήν, και ότι τά μεγαλήτερα συμφέροντά του απόλλυνται, ως παρακατιών θελωμεν έλθεσει, ψηφισορεί ήπερισκέπτως και τυφλοίς όμμασιν ύπερ τής καταστροφής του. Και τί άλλο είναι τό βίπτειν εις τάς κήλας σεεβρότυπα ψηφοδελτία, ειμή το ψηφισορεί τυρλοίς όμμασι και ύπερ μόνου του συμφέροντος όλίγων ατόμων, τά όποια πολλάκις δέν είναι σύμφωνα μεταξύ των, και τά όποια δέν έσκέφθησαν πώποτε ύπερ τής ευημερίας του λαού και ύπερ τής βελτιώσεως τής καταστασεώς του, αλλά μόνον περι τών μέσων δι ών θελουν δυνηθή να τον ήπατώσι άμαθή και άθών όστα, και να λαμβάνωσι τάς ψήφους του, διά να κατασταίνωνται ή να κατασταίνωσι Βουλευτάς και Δημάρχους τούς συγγενείς, τούς φίλους και τούς οικείους των, διά τής επιβρόχης τών όποιων να δειτυώνωσι τήν ιδικήν των κατάστασιν, ιδιαιφεροντες άν ό λαός πάσχη εκ τής διαίρεσεως και τής διαφωνίας ταύτης, άν κάμμία βελτιώσις δέν γίνεται εις τήν έμπορίαν και τήν βιομηχανίαν, άν ή δημοσίος εκπαιδευσις παρεμλήθη, άν έν γενει τα δημοτικά μας πράγματα διακηνηται κακώς και άγλίως, άν τέλος ή κοινωνία μας ή προωρισμένη διά καλητέραν τύχην τρέχη κινδυνον διαλύσεως εις τά εξ ών συνετέθη;

Οι άρχηγοί τών φατριών αυτών εύρον προσφύστατον μέσον διά να διατρέψι τον λαόν και να τον κατασταίνωσιν όπαδόν των, μέσον έχον μεγάλην όμοιότητα με τό τής πίστεως και τής πατριδος. Και οι μόν τής Χικκής φατριας άρχηγοί, θέλοντες να έμπνεύσωσιν εις τον Χικκόν λαόν μένος κατά τών λοιπών συμπολιτών και συναδελφών των, λέγουν εις αυτον ότι συμφέρι να κατέχωσιν οι Χικκί άποκλειστικώς και εκ μονομερείας όλας τάς Βουλευτικές, Δημοτικές και Έπρχιακάς θέσεις, και ότι δι αυτου του μέσου θέλει άπολαύσει ό λαός των πέμ-

πολλα πλεονεκτήματα, ότι δε άν συμβη τό έναντιον θελωμεν καταστρεθή ειλωες τών μη Χικκων· οι δε άρχηγοί τής μη Χικκής φατριας, εξ άλλου μέρους, έμπνεύωσι τάς αυτας και ήπαρκαλάκτους ιδέας εις τον ύψηλοτον λαόν· άμφότεροι δε οι λαοι ουτωώς άμαθείς και μη όντες εις κατάστασιν να έμβλεψώσωσιν εις τον αληθή σκοπον αυτών των φθοροποιών εισηγήσεων και συμβουλών ύπακούουν έν καλή πίστει, και έντεθεν όσάκις πρόκειται να γίνη έκλογή όπεισάθησει, και ιδίως μετά τήν τρίτην Σεπτεμβρίου διά τά μεγαλήτερα θελητήρα τής βουλευτικής θέσεως, συμβαίνει ώστε ό λαός διηρημένος ως εις δύο στρατόπεδα έχθρικά παρουσιάζει έτοιμους να συμπληρή και μέχρις όπλων, άνχαίριζομενος μόνον άπο τον φόβον ό όποιος καταλαμβάνει τήν κρσοκρατίαν, μήποτε μετά τήν συμπλοκήν διαρρογή ή άλλως πώς καταστραφή ή εις τήν άγοράν έκτεθειμένη περιουσία της.

Σκοπός λοιπόν τής προκειμένης πραγματείας μας είναι, τό να εξετάσωμεν άν ή κατάστασις αυτη των πραγμάτων ή συμφεροντα μόνον εις δύο, τριζ ή τέσσαρα άτομα άνήκοντα εις άμοφότερας τας φατίας, τά όποια ύποθαλποουν τάς διαφωνίας και τήν διαίρεσιν ταύτην ύπερ μόνων τών ιδίων των συμφερότων, συμφέρι ή εις τον λαόν, εις τήν έμπορίαν, εις τήν βιομηχανίαν, εις τον τόπον έν γενει και εις τό έθνος, ή άρου ήποδιζώμεν τό έναντιον, θελωμεν θεωρήσει ήμάς. ευτυχεις άν δυνηώμεν να έμπνεύσωμεν εις τούς συμπολίτας μας τό ουράνιον αίθήμη τής όμονοίας, τής συμφοίας και τής προς άλλήλους αδελφικής αγάπης, μισων μοναδικών δι ών δύναται να βελτιωθή ή κατάστασις μας, να προαχθώμεν και να ευημερήσωμεν.

(ή συνέχεια εις τό έπομενον φύλλον.)

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΛΟΓΟΝ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ.

Συζητηθείσα και παραδεχθείσα.

Βασιλεύ!

Ήμέρα αξιομνημόνευτος άντιέλλει σήμερα· ήμέρα ευφρόσυνος και αισία. Ή Βουλή του έθνους προσήρχεται προς τον Συνταγματικόν Βασιλέα, μαρτυρούσα αυτώ τήν του λαού αγάπην και τών Βουλευτών τήν σπουδήν προς παγίωσιν τής έλευθερίας, τής τάξεως, και τής φύλακος αυτών Βασιλείας.

Τό Έθνος έπυψήμησε, Βασιλεύ, εις τήν ειλικρινή συνδρομήν τής Υ. Μ. προς θεμελίωσιν του Συντάγματος και πέποιθεν ότι εκ τής του Θρόνου και του Έθνους έναρμονίου συμπράξεως θελουσι βαθμηδόν αναπτυχθή και όλοι του Συντάγματος οι καρποι.

Ή Βουλή χαίρει διά τάς φιλικωτάτας σχέσεις των ξένων Δυνάμεων μετά τής Υ. Μ. Ευγνωμονεί δ' ιδίως προς έκείνας αίτινες έπικρατώνασαι πρότερον τούς ήμετέρους άγώνας, μεριμνώσι και ήδη φιλοτιμώς και μεγαλοφρόνως ύπερ τής ευημερίας ήμών.

Μετά μεγάλου ζήλου, Βασιλεύ, θελωμεν μελετήσι τά

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

Ο Νικόλαος Μπεινλής εμπόρος κάτοικος Ἀθηναίων τοῦ Δήμου Κορθίου ἀγοράσας παρὰ τοῦ Ἰωάννου Ἀσούτη γεωργοῦ κατοικοῦ Καπαρίας τοῦ αὐτοῦ Δήμου τὸ εἰς Χιρῆδες χωράφιον τοῦ ὀνομαζόμενον Καβοῦρι ὄλων σὺν δένδρον μ' ὄλα τὰ ἐν αὐτῷ ἐμπεριεχόμενα, καὶ δικαίωματά του διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1595. καὶ ἀπὸ 21. Ἰαννουαρίου 1845. ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδικοσυμβολαιογράφου Κορθίου Μ. Καμπανᾶκη ἐπισήμου συμβολαίου συνταχθέντος ἀγοραπωλητηρίου διὰ δραχμὰς 190. εἰδοποιεῖ ἅπαντας τοὺς δυναμένους ἔχειν ὁποιοῦνδήποτε ἐπ' αὐτοῦ δικαίωμα ἀπαιτήσεως διὰ τὰ ἐμφανισθῶσιν ἐντὸς τῆς παρὰ τοῦ νόμου προθεσμίας, ἄλλως δὲ θέλουσιν ἀποκτασθῆναι ἐκπρόθεστοι.

ὁ ἀγοραστής.

Νικόλαος Μπεινλής

Ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Ἄνδρου Μ. Ἀθηνᾶσιου διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 3948. καὶ ἀπὸ 3. Αὐγούστου 1844. ἐπισήμου Συμβολαίου ὁ Μ. Καμπανᾶκης κτηματίας ἐξ Ἀθηναίων Κορθίου ἀγοράσας παρὰ τοῦ Ἰωάννου Καμπανᾶκη πληρεξουσίου τῶν λοιπῶν αὐτοῦ ἰδελφῶν τὸν εἰς Λιβάδια Κορθίου πατρικὸν αὐτῶν κάμπου τὸν ἀρκετὴν καὶ διαχωριζόμενον ἀπὸ τὸν ῥιόντα ποταμὸν, ἀπὸ τὸν δρόμον, καὶ ἀπὸ τὸ κτῆμα τῆς Μουσχοῦς Συζύγου Ν. Δαπόντε μ' ὄλα τὰ ἐν αὐτῷ δένδρα, κελιά, ὀσπῆτια, πηγὰς καὶ λοιπὰ δικαιοῦματα μηδενὸς ἐξαιρουμένου, ἐλεύθερον παντὸς χρέους, ὑποθήκης, ἐνοχλήσεως ἢ διασώσεως καθ' ὄλα ταῦτα αὐτὸς ἐγγυούμενος διὰ δραχμὰς δεκαπέντε χιλιάδας διακοσίας πενήκοντα, εἰδοποιεῖ κατὰ τὸν νόμον τοὺς ἔχοντας τυχόν ἐπ' αὐτοῦ ὁποιοῦνδήποτε ἀπαιτήσεως ἢ δικαιώματος δικαίωμα νὰ ἐμφανισθῶσιν ἐμπροθέσμως καὶ ἐνεργήσωσι τὰ δικαιώματά των, ἄλλως κατὰ τὸν Νόμον. . . . κ. τ. λ.

ὁ ἀγοραστής

Μ. Καμπανᾶκης.

ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Διὰ Συμβολαιογραφικοῦ πωλητηρίου ὑπ' ἀριθ. 3402. γενομένου ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Ἄνδρου Κυρίου Μ. Ἀθηνᾶσιου, ἠγόρασα παρὰ τοῦ Κυρίου Ἰωάννου Καμπανᾶκη τὸ ἰδιόκτητόν του χωράφιον τὸ ὁποῖον ἔχει ἀγοράσει ἀπὸ τῆν Βιχάν του Εἰρηνην Χήραν ποτὲ Λεονάδου Πολέμη, ὀνομαζόμενον τοῦ Παρόδου, ὅθεν κρητὴ νάρδου Πολέμη, ὀνομαζόμενον τοῦ Παρόδου, ὅθεν κρητὴ καὶ χωρίζεται ὄλων, μ' ὄλα τὰ ἐν αὐτῷ δένδρα, ὡς τὸ ἀπὸ τῆν εἰκοστὴν τετάρτην τοῦ ἀπελθόντος μηνὸς Σεπτεμβρίου παύσαντος ἔτους καὶ ὑπ' ἀριθ. τριῶν χιλιάδων τετρακοσίων δύο συνταχθέν πωλητηρίου ὑπὸ τοῦ ἀνωτέρου Συμβολαιογράφου διελξαμβάνει, διὰ δραχμὰς, χιλιάς πεντακοσίας ἀριθ. 1500. ἐλεύθερον παντὸς χρέους, ὑποθήκης, ἐνοχλήσεως ἢ διασώσεως καθ' ὄλα ταῦτα ἐγγυούμενος ὁ μνησθεὶς Ἰωάννης Καμπανᾶκης, πλησιάζουσιν εἰς αὐτὸ τὸ χωράφιον ὁ Μιχαὴλ Μουστάκας, τὸ Ἐπρόρισμα καὶ ὁ δημόσιος δρόμος.

Κοινοποιῶ ὅθεν τῆν παρούσαν μου ἀγορὰν διὰ τῆς ἐν Σύρῳ ἐκδοδομένης Ἐφημερίδος ὁ Ἐρμῆς, καὶ προσκαλῶ ἅπαντας τοὺς ἔχοντας δικαίωμα τι προτιμήσεως ἢ ἄλλης τινὸς ἀπαιτήσεως ἐπὶ τοῦ εἰρημένου χωραφίου,

νὰ ἐμφανισθῶσιν ἐνώπιόν μου ἐντὸς τῆς παρὰ τοῦ Νόμου ὀρισθησομένης προθεσμίας, ἀρχομένης ἀπὸ τῆς διὰ τῆς Ἐφημερίδος ταύτης καταχωρησεως τῆς παρούσης μου, καὶ πληρώσωσι πρὸς με τὴν ἀνω πρόθετα τῶν δραχμῶν χιλίων πεντακοσίων ἀριθ. 1500. κεφάλαιον καὶ τοὺς τόκους αὐτῶν πρὸς 10 τοὺς 100. ἀρχομένους ἀπὸ τῆν ἡμέραν καθ' ἣ ἠγόρασα τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος χωράφιον, μεχρι τῆς ἀποπληρωμῆς αὐτῶν καὶ λήθωσι τὸ εἰρημένον χωράφιον μετα τῶν λοιπῶν δένδρων, ἄλλως παρλιθούσης τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας χανουσι καθὲ δικαίωμα ἐπὶ τοῦ εἰρημένου χωραφίου.

Ἐν Ἄνδρῳ τὴν 29. Ἰαννουαρίου 1845.

ὁ ἀγοράσας.

Μιχαὴλ Χαλᾶς.

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ.

Πρώτη

Καταχώρησις.

Ἀριθ. 498.

Ὁ Κλητὴρ τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν ἐνεργῶν παρὰ τῷ Εἰρηνοδικεῖῳ Κορθίου τῆς Ἄνδρου, Δηλοποιεῖ ὅτι.

Πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 156. καὶ ἀπὸ 11. Ἰουλίου 1833. ἐκτελεστέας ἀποφάσεως τῆς ἐπιτοπίου Δημογεροντίας Ἄνδρου, καὶ κατ' αἴτησιν τοῦ Ζήννε. Δ. Κομπάνη κατοικοῦ τῆς πρωτεύουσας Κορθίου, ἐκτίθενται εἰς πλειστηριασμὸν τὰ ὑπὸ τῆν σημερινὴν ἡμερομηνίαν καὶ ὑπ' ἀριθ. 497. ἔχουσι ἀναγκαστικῆς κατασχίσεως ἀκριδῶς περιγεγραμμένα ἀκίνητα κτήματα τοῦ ὀφειλέτου Ἰωάννου Δ. Μπάβα πρὸς ἐξόφλησιν τοῦ πρὸς τὸν Ζήννε Δ. Κομπάνη ὀφειλομένου χρέους ὡς ἐκ τῆς ἀνωτέρω ἐκτελεστέας ἀποφάσεως.

Δυνάμει τοῦ ἀρθροῦ 965. ἀριθ. 1. τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας, ὁ πλειστηριασμὸς ἀρχεται ἀπὸ σήμερον, καὶ θέλει τελειώσῃ τὴν 25 Φεβρουαρίου Ε. Ε. ἡμέραν Κυριακὴν κηρυγτόματος διὰ κήρυκος ἀπὸ τῆν 10 ὥραν μέχρι τῆς 11 Π. Μ. τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἐξώθεν τοῦ κληρονομοῦ τοῦ Νικολάου Σιρτάρη, ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδικοῦ Κορθίου.

Πρώτη προσφορὰ προσδιορίζεται παρὰ τοῦ ἐπισπύδοντος τὸν πλειστηριασμὸν δανειστοῦ διὰ μὲν τοῦ χωραφίου δραχ. 200 διὰ δὲ τῆν ἀποθήκην δραχ. 100. ἢ πώλησις γίνεται μὲ μετρητὰ ἐπὶ χεῖρας τὰ δὲ κατασχεθέντα ἀκίνητα κτήματα παραδίδονται ἀμέσως πρὸς τὸν ὑπερθεματιστὴν ἢ κατακύρωσις θέλει γίνῃ εἰς τὸν τὰ πλείονα προσφέροντα ἄφου πρὸς τὸν τρία λεπτὰ τῆς ὥρας διδομένου τοῦ σημείου διὰ σκηπνίου ἢ κἀδωσος κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 974 τῆς Πολ. Δικονομίας.

Ἡ παρούσα μετὰ τῆς ἐκθέσεως τῆς κατασχίσεως θίλουσι τοιχοκολληθῆναι εἰς τὰ παρὰ τοῦ Νόμου ἀπαιτούμενα μέρη, καὶ θέλει δημοσιευθῆναι εἰς τὴν ἐκδοδομένην Ἐφημερίδα τοῦ Ἐρμου τῆς Νήσου Σύρου.

Ἐν Κορθίῳ τὴν 26 Ἰαννουαρίου 1845.

ὁ Κλητὴρ

Μ. Καραμάνος.

Διὰ τὴν ἀκρίθειαν τῆς ἀντιγραφῆς αὐθημερόν

ὁ Κλητὴρ

Μ. Καραμάνος

Ἀριθ. 497.

Ἐκθίσις

Ἀναγκαστικῆς κατασχίσεως.

Σήμερον τὴν 26 Ἰαννουαρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ πέμπτου ἔτους ἡμέραν παρασκευῆ ὥραν 10 Π. Μ. ἐν Κορθίῳ τῆς Ἄνδρου, ὁ ὑπογραψόμενος Δικαστικὸς Κλητὴρ παρὰ τοῖς ἐν Σύρῳ Πρωτοδικαῖς διατελοῦν ὡς τοιοῦτος παρὰ τῷ Εἰρηνοδικεῖῳ τῆς Ἄνδρου Κορθίου πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ὑπ' ἀριθ' 156. καὶ ἀπὸ 11 Ἰουλίου 1833 ἐκτελεστέας ἀποφάσεως τῆς ἐπιτοπίου Δημογεροντίας Ἄνδρου, καὶ κατὰ συνέπειαν τῆς ἀπὸ 12 Ἰαννουαρίου Ε. Ε. ἐγγράφου πρὸς ἐμὲ δοθείσης πληρεξουσίου παρὰ τοῦ Κ. Ζήννε Α. Καμπανᾶκη κατοικοῦ τῆς Πρωτεύουσας Κορθίου τρηουμένων τῶν ἀρθρ. 862 καὶ 866 τῆς Πολ. Δικονομίας συμπαραλαβῶν τὸν Δημαρχικὸν Πάρεδρον τοῦ Δήμου Κορθίου Κ. Ἰω. Δελλαγραμμάτικα, μετέβην μετ' αὐτοῦ αὐτοπροσώπως εἰς τὸ χωρίον Γιαννισίου τοῦ Δήμου Κορθίου καὶ ἐνήργησα ἀναγκαστικὴν κατάσχεσιν ἐπὶ τοῦ εἰς θέσιν Βολάδα κινήτου κτήματος τοῦ ὀφειλέτου Ἰωάν. Δ. Μπάβα πρὸς ἐξόφλησιν τῶν δραχμῶν 249. καὶ τῶν ἐπιγεννησομένων ἐξόδων τῆς κατασχίσεως ὡς ἀκολουθῶσι.

Ἐν χωράφιον συγκείμενον ἀπὸ ἀμπέλια καὶ συκᾶς, τὸ ὁποῖον καταμετρηθὲν εἶναι στρέμμα ἕνα καὶ ἡμισυ ὡς ἐγγιστα, ἔχον πλησιαστὰς αὐτὸ τὸ κτῆμα, τὰ κτήματα τοῦ Δημητρίου Γαρυφαλίου, καὶ Νάνου Σαραβάνου, καὶ Γεωργίου Γιαννισίου καὶ ὁ δημόσιος δρόμος, ἐκτιμήθη παρὰ τοῦ Δημαρχικοῦ Πάρεδρου διὰ δραχ. 250. τὴν αὐτὴν ἡμέραν καὶ ὥραν 11. Π. Μ. μετέβην μετὰ τοῦ ἰδίου Πάρεδρου, καὶ ἐνήργησα ἀναγκαστικὴν κατάσχεσιν ἐπὶ τῆς ἀπὸ τῆς τῆς μεγάλης τοῦ αὐτοῦ ὀφειλέτου κτημένης εἰς τὸν Ὄρμόν Κορθίου τοῦ Δήμου Κορθίου συγκειμένης ὑπὸ μίας καὶ μόνης αἰθούσης, πλησιαστὰς ἐχούσης τὸν δημόσιον δρόμον, τὴν θάλασσαν, τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὸν ἴδιον ὀφειλέτην, ἐκτιμήθη παρὰ τοῦ ἰδίου Πάρεδρου διὰ δραχμὰς 150.

Ὁ πλειστηριασμὸς αὐτῶν τῶν κτημάτων ἀρχεται ἀπὸ σήμερον, καὶ τελειώνει εἰς τὰς 25. Φεβρουαρίου 1845. ἡμέραν Κυριακὴν κηρυγτόματος διὰ κήρυκος ἀπὸ τῆν 10 ὥραν Π. Μ. μέχρι τῆς 11. τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδικοῦ Κορθίου.

Εἰς ἐνδειξιν δὲ συνέταξα τὴν παρούσαν ἐκθεσιν τὴν ὁποῖαν ἀφοῦ ἀνέγνωσα ὑπεγράφη παρὰ τοῦ Δημαρχικοῦ Πάρεδρου καὶ ἐμοῦ τοῦ Κλητῆρος.

Ἐν Κορθίῳ τῆ 26 Ἰαννουαρίου 1845.

ὁ Δημοπάρεδρος

Ἰω. Δελλαγραμμάτικα

ὁ Κλητὴρ

Μ. Καραμάνος.

Διὰ τὴν ἀκρίθειαν τῆς ἀντιγραφῆς.

Αὐθημερόν

ὁ Κλητὴρ

Μ. Καραμάνος.

Ὁ Συντάκτης

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ